

Allahu Teâlâ intikam sahibidir. Kulun yaptıklarından dolayı intikamını yine kuluyla alır. Kulun işlediği suçlar nedeniyle Allah'ın kendisinden intikam almasını başka sebeplere bağlar.

Allah, zillet şaibesinden münezzehtir ve öyle yenilmez, öyle güçlü bir Allah'dır ki, O'nun dehşetli ve korkunç bir intikamı vardır. Emrini ve hükmünü mutlaka yürütür ve yerine getirir. İradesine karşı gelenleri, izzetinin hududuna tecavüz edenleri mutlaka tepeler, ezer. Hakkı aşağılamaya uğraşanlara bir müddet hilmiyle mühlet verse bile, bir gün gelir onları tuttukları batıl yolda akla hayale gelmez felaketlere uğratıp perişan eder. Hakka hayat tanımayanlara mutluluk vermez. Bire iki, üç, vara yok, yoğa var, olura olmaz, olmaza olur, doğruya eğri, eğriye doğru, iyiye kötü, kötüye iyi, hakka batıl, batıla hak, zulme adalet, adalete zulüm, cehle ilim,

ilme cehalet, nura zulmet, zulmete nur diyenler bu yanlışlarının ve cürümlerinin cezasını herkesten önce kendileri çekerler ki, bütün bunlar Allah'ın intikamının eserleri demek olur. Tek ümid ve tek sığınak olan Allah'ın nimet ve rahmetine ermek için Allah'a doğru gitmelidir. Hak ve hakikatın kanunlarını tanımayanlar rahmetin zıddı olan nıkmete ve gazaba mahkûm olurlar.

İzzet ise zilletin tamı tamına zıddıdır, intikam da nimetin zıddıdır. İntikam "nikmet" kökünden olup, güç göstermek ve bir cinayetin cezasını vererek; ona öldürmekten aldığı tadı, acı çektirerek ödetmek demektir ki, Türkçe'de "öc almak" diye tabir olunur. Affın zıddıdır. Allah, gerçi affedici ve bağışlayıcıdır, hâlim, gafur, raûf ve rahîmdir; küfür ve isyandan sonra bile tevbe edip hakkı kabul edenleri, hakka dönenleri, iman edip kendisine sığınanları affeder ve bağışlar. Fakat hilmin, affın ve bağışlamanın hayır ve kemal olması, hak ile batılı eşit tutmak, iyilikle kötülüğü birbirine karıştırmak gibi geniş kapsamlı bir kötülüğe sebep olmaması şartına bağlıdır. Hakk'a iman edip, kötülüğü kötülük bilerek yaptığı fenalıktan dolayı yüzü kızaracak ve bu duygunun itmesiyle günahlara tevbe edecek olanlara karşı affedici olmak ve hilimle davranmak hayır ve rahmet olursa da affa uğradıkça şımaran ve kötülük ile zulüm yapmaktan zevk alan ve gittikçe daha çok haksızlık yapacak olanlara karşı affedici ve bağışlayıcı olmak, onlar hakkında iyilik değil, katıksız kötülüktür. Onun yaptığı fenalıklara ortak olmak ve teşvikçi olmak demek olur ki, bütün hukukun ve her türlü hayrın mercii ve yöneticisi kayyûm olan, Rahmân ve Rahîm'in izzeti, adaleti ve rahmeti böyle bir zilletten münezzehtir. Bunun için asr-ı saadette bir Arap şairinin şu beyti, Resulullah'ın da beğenisine mazhar olmuştu:

"Herhangi bir hilmin saflığını karışıklıktan, duruluğunu bulanıklıktan koruyacak önlemleri yoksa o hilimde hayır da yoktur".

Hakka ve iyiliğe sevgi duymanın derecesi, batıla ve şerre karşı duyulan nefretin derecesiyle orantılıdır. Zaten afv ve bağışlama, ceza vermeye ve intikam almaya gücü yetenlerden sadır olduğu takdirde bir değer ve anlam taşır. Afv denilen şey, hüküm giymiş ve sabit olmuş olan bir cezayı uygulamaya koymamak veya cezayı gerektiren bir suçu hiç işlenmemiş saymak demektir. Suça ceza vermeye gücü yetmeyen bir zavallının "haydi seni affettim" demesi pek gülünç bir şey olur. Affedebilen her halükârda intikama gücü yetebilendir. Bunun aksi çelişki olur. Hak Teâlâ hayır ile şerrin bütün ilkelerine hakim, hayır ve hidayeti rahmetiyle himaye eden, kötülük ve hiyaneti de izzet ve intikamıyla gideren, izale eden bir hayy ve kayyûm olduğundan dolaydır ki, her hakkın himayecisi, her hayırlı ümidin mercii olan bir hak mabuddur. Binaenaleyh mabudları zelil olanların kendileri de zelil olurlar. Üzülerek ve esefle söylemek gerekirse bazı kimseler bilmediklerinden veya şirkin mağlup olmasını istemediklerinden, "Biz şerre karşı intikama kâdir olan tanrı istemeyiz." diye hakkı inkâr ve batıla ilân-ı aşk ederler de kendi mabudlarını aciz ve zelil, harîm-i ismetine ve hakkına tecavüz olunabilir, hakkını ve hukukunu müdafaa edemez duruma düşürürler.

Peygamberimiz (SAV) ; "Bir mümin bir müminin hatasını saklarsa Allah da kıyamet günü onun bir günahını saklar" buyurmuştur. AK Parti iktidarıyla "F" terör arasındaki anlaşmazlık 2009'dan beri devam ediyordu. Taraflar birbirine yeni karşılaşmış güreşçiler gibi birbirine salvo çektikleri gibi birbirine karşı üstünlük sağlamak için çeşitli taktikler uyguluyorlardı. "F" terör örgütünün bu durumunu bilen yabancı istihbarat elemanları da "F" terör örgütüyle beraber hareket ederek AK Parti iktidarını ve özellikle de Sayın Başbakanı devredışı bırakmak istediler. "F" terör örgütü kendisini İslamî cemaat olarak topluma vedünyaya lanse ettiği için Sayın Başbakanın kendisini dövemeyeceği hissine kapıldı. Sayın Başbakan bu duruma son vermeleri için 2009 yılından beri Pensilvanya'ya çeşitli kişiler göndererek ayaklarını denk almalarını, aksi takdirde Ergenekon, Balyoz,28 Şubat ve 12 Eylül darbesini yapanların üzerine nasıl gittiyse kendilerinin de üzerine gideceğini" söylettirmişti.

Hz. Abdullah İbnu Ömer radiyallahu anhümâ anlatıyor: "(Birgün) Resülullah aleyhissalâtu vesselâm minbere çıkıp yüksek sesiyle şöyle nida etti: (DEVAMI VAR)